

BUDSKAP FRÅN DEN HELIGE FADERN LEO XIV

INFÖR DEN 100:e VÄRLDSMISSIONSDAGEN

18 oktober 2026

Ett i Kristus, förenade i mission

Kära bröder och systrar,

För Världsmissionsdagen 2026, som markerar hundraårsjubileet sedan denna högtidsdag instiftades av påve Pius XI och som är kyrkan så kär, har jag valt temat "Ett i Kristus, förenade i mission." I jubelårets efterföljd vill jag uppmuntra hela kyrkan att med glädje och iver i den helige Ande fortsätta på den missionerande vägen. Det kräver hjärtan som är förenade i Kristus, försonade gemenskaper och – hos var och en – en beredvillighet att samarbeta med generositet och tillit.

Låt oss, medan vi reflekterar över vad det innebär att vara ett i Kristus och förenade i mission, ledas och inspireras av den gudomliga nåden "för att i oss förnya elden i vår missionskallelse" och tillsammans fortsätta framåt i engagemanget för evangelisationen, i denna "nya missionerande tid" i kyrkans historia (Predikan under Jubileet för den missionerande världen och Jubileet för migranter, 5 oktober 2025).

1. Ett i Kristus – missionerande lärjungar förenade i honom och med våra bröder och systrar

Enheten i Kristus är det centrala mysteriet för missionen. Strax innan han utgavs till sitt lidande bad Jesus till Fadern om att "alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss." (Joh 17:21). Orden uppenbarar Jesu djupaste önskan liksom kyrkans identitet som en gemenskap av hans lärjungar, en gemenskap som har sitt ursprung i

Treenigheten och som fortsätter genom Treenigheten. En gemenskap i syskonskapets tjänst mellan alla människor och i harmoni med hela skapelsen.

Att vara kristen handlar inte i första hand om sedvänjor eller idéer; det är att leva i förening med Kristus, där man får ta del av Jesu relation till Fadern som Faderns son i den helige Ande. Att vara kristen innebär att förbli i Kristus, såsom grenarna på vinstocken (jfr Joh 15:4) nedsänkta i Treenighetens liv. Ur denna förening växer en ömsesidig gemenskap fram mellan de troende och missionen kan bära frukt. Ja, "gemenskapen är både missionens källa och dess frukt", som den helige Johannes Paulus II lär i den apostoliska uppmaningen *Christifideles laici* (nr 32).

Kyrkans främsta ansvar när det gäller missionen innebär att förnya och bevara den andliga och broderliga enheten bland sina medlemmar. Ändå stöter vi i många situationer på konflikter, polarisering, missförstånd och brist på ömsesidigt förtroende. När det sker inom

vår gemenskap undergräver det vårt vittnesbörd. Den evangeliserande missionen som Kristus anförtrorde sina lärjungar kräver hjärtan som är försonade och längtar efter gemenskap.

Därför är det viktigt att intensifiera det ekumeniska arbetet med alla kristna kyrkor, särskilt genom de möjligheter som uppstod i samband med det gemensamma firandet av 1700årsminnet av kyrkomötet i Nicaea.

Att vara "ett i Kristus" innebär slutligen att hålla blicken fäst vid Herren så att han verkligen står i centrum för våra liv och i vår gemenskap – i varje ord, handling och mellanmänsklig relation – och leder oss till att vi med förundran kan säga: "jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig." (Gal 2:20). Genom att vi ständigt lyssnar till hans ord och genom sakramentens nåd blir det möjligt för oss att bli levande stenar i kyrkan. I dag är kyrkan kallad att lyfta fram de grundläggande teman som Andra Vatikankonciliet och det efterföljande påvliga läroämbetet har betonat, i synnerhet påve Franciskus. Som den helige Paulus säger: "Jag förkunnar inte mig själv utan Jesus Kristus: han är herre, och jag är er tjänare för Jesu skull." (2 Kor 4:5). Av den anledningen upprepar jag den helige Paulus VI:s ord: "Det finns ingen sann evangelisation som inte kungör Jesus av Nasaret, Guds Sons namn, lära, liv, löften, rike, hemlighet" (Paulus VI, den apostoliska uppmaningen *Evangelii nuntiandi*, nr 22). Den äkta evangelisationsprocessen börjar i varje kristens hjärta för att nå hela mänskligheten.

Därför, ju mer förenade vi är i Kristus, desto bättre kan vi tillsammans fullgöra den mission som han anförtrött oss.

2. Förenade i mission – för att världen skall tro på Kristus, Herren

Enheten mellan lärjungar är inte ett mål i sig; den är ämnad för mission. Jesus säger tydligt: "Då skall världen tro på att du har sänt mig." (Joh 17:21). Det är vittnesbördet från en försonad, broderlig och enad gemenskap som gör att evangeliets förkunnelse når sin fulla kraft.

I detta perspektiv är det väl värt att påminna om den salige Paolo Mannas motto: "Hela kyrkan för hela världens omvändelse" som kortfattat uttrycker det ideal som inspirerade grundandet av Påvliga missionsunionen år 1916. På dagen för dess 110-årsjubileum vill jag uttrycka min tacksamhet över och personligen välsigna Påvliga missionsunionens idoga och engagerade arbete för att inspirera och forma prästernas, ordensfolkets och lekmännens missionsanda samt för att främja enheten i evangeliserande insatser. Ingen döpt är undantagen från eller likgiltig inför missionsuppdraget: alla deltar i det stora verk som Kristus anförtrött sin kyrka, var och en i enlighet med sin personliga kallelse och sin livssituation. Som påve Franciskus ofta påmint oss är förkunnelsen av evangeliet alltid harmonisk, gemensam och synodal.

Enhet i missionen innebär därför att värna och fördjupa den andliga gemenskapen och det missionerande samarbetet. Genom att dagligen odla denna hållning kan den gudomliga nåden gradvis lära oss att se våra bröder och systrar med trons blick. Vi lär oss att med glädje känna igen det goda som den helige Ande väcker i varje människa, att omfamna mångfalden som en rikedom, att bära varandras bördor och att alltid söka den enhet som kommer från

ovan. Vi har alla del i en och samma mission. Enligt Skriftens ord: "En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt." (Ef 4:5–6). Denna anda är det missionerande lärjungaskapets vardagsuttryck. Den hjälper oss att återfå en universell syn på kyrkans evangeliserande mission och övervinna fragmentiseringen och splittringen av insatser och grupperingar bland den ende Herrens efterföljare – som "Jag hör till Paulus", "Jag hör till Apollos" (jfr 1 Kor 1:10–12).

Enheten inom missionen ska inte förstås som likformighet utan som samverkan mellan olika nådegåvor som behövs för att nå samma mål: att göra Kristi kärlek synlig och bjuda in alla att möta honom. Evangelisationen förverkligas när lokala gemenskaper samarbetar med varandra och när kulturella, andliga och liturgiska olikheter fullt ut och i harmoni får uttryckas inom samma tro. Därför uppmuntrar jag alla kyrkans institutioner att stärka känslan för missionerande gemenskap i kyrkan och utveckla kreativa och konkreta sätt att samarbeta för och i missionen.

I detta sammanhang vill jag tacka Påvliga missionssällskapen för deras tjänst och ansträngningar för samarbete på missionsfältet, något jag själv med tacksamhet fick erfara under min tjänst i Peru. De påvliga sällskapen – Påvliga sällskapet för trons utbredande, Påvliga sällskapet för barnmission, Aposteln Petrus påvliga missionssällskap och Påvliga missionsunionen – fortsätter att fostra en medvetenhet om missionen hos troende i alla åldrar och att främja nätverk av bön och kärlek som förenar gemenskaper över hela världen. Här bör nämnas att den saliga Pauline Marie Jaricot, grundare av Sällskapet för trons utbredande, för tvåhundra år sedan även grundade den Levande rosenkransen, som än i dag samlar många troende världen över i bön för mission och både andliga och andra behov som hör samman med missionsarbete. Jag vill också påminna om att påve Pius XI instiftade Världsmissionsdagen år 1926 efter ett förslag från Sällskapet för trons utbredande. De kollektor som tas upp denna dag fördelas, på påvens uppdrag, av det Påvliga sällskapet för trons utbredande för att stödja kyrkans mission utifrån dess olika behov. De fyra sällskapen utgör tillsammans, och vart och ett på sitt sätt, fortfarande en värdefull resurs för hela kyrkan. De är ett levande tecken på enhet och kyrkans missionerande gemenskap. Jag inbjuder alla att samarbeta med dem i en anda av tacksamhet.

3. Mission att älska – att förkunna, leva och dela Guds trofasta kärlek

Om enheten är missionens villkor, är kärleken dess väsen. Det glada budskap som vi är sända att förkunna för världen är inte ett abstrakt ideal, utan evangeliet om Guds trofasta kärlek, som blev kött i Jesu Kristi ansikte och liv.

Lärjungarnas och hela kyrkans mission är att i den helige Ande fortsätta Kristi mission: en mission som föds ur kärlek, levs i kärlek och leder till kärlek. Herren själv, efter att ha bett om enhet bland lärjungarna och innan han överlämnas till sitt lidande, avslutar sin bön till Fadern med orden: "för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem, och jag i dem." (Joh 17:26). Apostlarna gav sig ut för att evangelisera drivna av Kristi kärlek (jfr 2 Kor 5:14). På samma sätt har oräkneliga kristna – martyrer, bekännare och missionärer – genom århundraden gett sina liv för att göra denna gudomliga kärlek känd i världen. Så kommer

kyrkans evangeliserande mission, ledd av den helige Ande, kärlekens Ande, att fortsätta till tidens slut.

Jag vill uttrycka min särskilda tacksamhet till dagens *ad gentes*-missionärer*. Liksom den helige Franciskus Xavier har de lämnat sitt hemland, sina familjer och all trygghet för att förkunna evangeliet och bära Kristus och hans kärlek till platser som ofta är krävande, fattiga, präglade av konflikter eller kulturellt avlägsna. Trots motgångar och mänskliga begränsningar fortsätter de att ge sig själva med glädje, i vetskap om att Kristus själv och hans evangelium är de största skatter vi kan erbjuda. Genom sin uthållighet visar de att Guds kärlek överskrider alla gränser. Världen behöver dessa modiga Kristusvittnen och kyrkans gemenskaper behöver nya kallelser till mission. Vi måste alltid bära *ad gentes*-missionärerna i våra hjärtan och ständigt be för dem till vår Fader. Må han begåva oss med många unga och vuxna villiga att lämna allt för att följa Kristus på evangelisationens väg – ända bort till jordens yttersta gränser!

Fylld av beundran för män och kvinnor som är missionärer riktar jag en särskild uppmaning till hela kyrkan: låt oss förena oss med dem i missionen att sprida evangeliet, genom vittnesbörd om våra liv i Kristus, genom bön och genom vårt stöd till missionen. Franciskus av Assisi, som vi ser upp till alldeles särskilt vid åttahundraårsminnet av hans himmelska födelse, sade: "Kärleken är inte älskad". Låt oss inspireras av hans önskan att leva i Herrens kärlek och förmedla den till både dem som är nära och dem som är fjärran. Ty, som han sade: "denna Kärlek som har älskat oss så mycket är värd att älskas mycket" (Helige Bonaventura av Bagnoregio, *Den helige Franciskus liv*, kap. IX, 1; *Fonti Francescane*, 1161). Låt oss också hämta inspiration från den heliga Thérèse av Jesusbarnet, som förklarade att hon skulle fortsätta sin mission även efter döden: "I himlen skall jag önska samma sak som nu på jorden: att älska Jesus och att göra honom älskad." (Thérèse av Jesusbarnet, brev 220 till Abbé Bellière, 24 februari 1897).

Inspirerade av dessa vittnesbörd, låt oss alla förplikta oss till att bidra till evangelisationens väldiga mission – som alltid är ett kärlekens verk – enligt vår egen kallelse och de gåvor som vi har fått. Era böner och ert konkreta stöd, särskilt på Världsmissionsdagen, kommer att vara till stor hjälp i arbetet att bära evangeliet om Guds kärlek till alla, och särskilt till de fattigaste och de mest behövande. Varje gåva, hur liten den än är, kommer att utgöra ett meningsfullt uttryck för den missionerande gemenskapen. Jag förnyar min innerliga tacksamhet "för allt ni kommer att göra för att hjälpa mig att hjälpa missionärerna över hela världen" (Leo XIV, videohälsning för Världsmissionsdagen 2025, 19 oktober 2025). För att främja andlig gemenskap ger jag er min välsignelse med denna enkla bön:

Helige Fader, gör oss till ett i Kristus, rotade i hans kärlek som förenar och förnyar. Må alla kyrkans medlemmar vara förenade i mission, lyhörda för den helige Ande, modiga i sitt vittnesbörd om evangeliet och i det dagliga förkroppsligandet av din trofasta kärlek till all skapelse.

Välsigna alla missionärer, stöd dem i deras arbete och vaka över dem i hopp!

Saliga Maria, missionens drottning, följ vårt evangelisationsarbete i varje hörn av världen. Gör oss till fredens redskap och låt hela världen känna igen i Kristus det ljus som frälser.

Amen.

Vatikanen, den 25 januari 2026

Tredje söndagen under året, högtiden för den helige Paulus omvändelse **LEO PP. XIV**

**Ad gentes* är latin och betyder *till folken*. "Missio ad gentes" betyder kyrkans uppdrag att gå ut till all folken på jorden och sprida evangeliet till dem som ännu inte känner Kristus. Det handlar om att vittna, förkunna och bygga upp kyrkan bland alla folk och kulturer. (Övers. anm.)